

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/245/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210804
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612210804.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy 440 eur, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a** .

Žalovanému **s a n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu okresnému súdu dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš, pretože nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora v exekučnej veci zn. EX 13802/2010 o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku dlžníčkou (povinnou) Z. P., B.. XX.XX.XXXX vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5371307. Vydanie medzitýmneho rozsudku odôvodnil potrebou deklarácie porušenia práva žalobcu na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nutnosťou deklarácie porušenia jeho práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces a nutnosťou deklarácie porušenia princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš (konkrétne princípy legality, ochrany legitímnych očakávaní, ochrany dôvery v právo, právnej istoty). Vydanie medzitýmneho rozsudku odôvodnil tiež potrebou nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti s porušením týchto práv. Rozsudkom vo veci samej sa domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 440 eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako oprávnený navrhol vykonanie exekúcie voči povinnej Z. P., B.. XX.XX.XXXX na vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 5371307. Súdny exekútor návrh zaevidoval pod č. EX 13802/2010 a požiadal Okresný súd Lipt. Mikuláš o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Tunajší okresný súd o tejto žiadosti rozhodol 25.02.2011 poverením súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Urobil tak po uplynutí zákonom stanovenej doby, v omeškaní viac ako 8 mesiacov bez toho, aby existovala okolnosť umožňujúca exekučnému súdu postupovať so zbytočnými prietahmi. Okresný súd počas tohto obdobia nevykonával vo veci úkony, smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (rozhodnutia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05). O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, sa poškodený dozvedel po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Žalobca podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003

Z. z. písomne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania tejto žaloby žalobca na podanú žiadosť pozitívne nereagoval. Ako dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia označil spis Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku žalobcu a potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku založené v spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš žalobcu POHOTOVOSTĽ, s.r.o. proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, ktorej predmetom je náhrada škody vzniknutá pri nesprávnom úradnom postupe pri výkone exekúcie záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5581123 dlžníka U. Á., B.. XX.XX.XXXX, sp. zn. súdneho exekútora EX 10348/2010. Uviedol ďalej, že objektívne nemôže predložiť rovnopis návrhu na vykonanie exekúcie, pretože ho pripojil súdny exekútor k žiadosti o udelenie poverenia. Žalobca používa na označenie vecí spisovú značku súdneho exekútora, pretože exekučný súd mu súdnu spisovú značku neoznámil. Požiadavku na nahradenie nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tak, že nesprávny úradný postup okresného súdu je dôsledkom nesústreďenej súdnej činnosti intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Neexistuje akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu spojený s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Úplne zbytočné a právne nezodôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov, dosiahnutia adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Pri určovaní výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur. Žalobca si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík, ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) uplatňuje alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, sumu 440 eur za 8 celých mesiacov. V danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 253 dní.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 6 NcC/55/2013-16 zo dňa 31.01.2013 rozhodol o nevyklúčení sudkyne JUDr. Jany Haluškovej z prejednávania a rozhodovania vecí.

Žalovaný písomnou replikou z 18.06.2013 navrhol zamietnutie žaloby pre nenaplnenie podmienok, vyžadovaných zákonom č. 514/2003 Z.z., uplatniac si právo na náhradu trov konania. Poukázal na zmatečnosť žaloby, najmä označenie povinnej z exekučného konania odlišnými dátumami narodenia, neuvedením súdnej spisovej značky exekučného konania, neuvedením relevantných skutkových tvrdení, ako je dátum doručenia podania na súd a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Rovnako žalobca nepriložil k žalobe jeden relevantný dôkaz, preukazujúci existenciu exekučného konania, vznik škody aj nemajetkovej ujmy atď. Jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu Ústavným súdom SR, napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012 bolo neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávne úradnému postupu zo strany exekučného súdu. Nie je jasný ani titul náhrady škody. Ani v rámci súčinnosti pri predbežnom prerokovaní nároku žalobcu neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu alebo možnosť podania ústavnej sťažnosti. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v súdnom konaní; túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. Zákonnou podmienkou

súdneho konania o nároku na náhrady škody je jeho predbežné prerokovanie (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 23.04.2012 boli žalovanému doručené v ten istý deň. Žaloba na súde bola podaná 27.09.2012, teda pred uplynutím zákonnej 6-mesačnej lehoty určenej zákonom 514/2003 Z. z.. Na výzvu na doplnenie žiadosti žalovaného na predbežné prerokovanie nároku žalobca reagoval uvedením všeobecných informácií, takže neposkytnutím súčinnosti zmaril možnosť predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody musia byť splnené súčasne tri podmienky, a to nezákonné rozhodnutie (resp. nesprávny úradný postup), vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom) a vzniknutou škodou. Žalobca označil ako nesprávny úradný postup rozhodnutie o poverení exekútora po zákonnej 15-dňovej lehote. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. explicitne uvádza, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu. Žalobca doposiaľ dôkazy, potrebné pre posúdenie tejto otázky, nepredložil. Rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom C-40/08 nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2011 uvádza, že 15-dňová lehota na písomné poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu a rozhodcovskej komisie a zmieri nimi schválené). V znení znení účinnom pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Novelizácia tohto zákonného ustanovenia vložením slov „rozhodnutie rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo jeho mylným interpretáciám. Súd ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku pred 01.06.2012 správne aplikoval aj na rozhodcovské rozsudky. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/02, v zmysle ktorého Ústavný súd SR nedodržanie lehôt, uvedených v zákone, nepovažuje automaticky na porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prieťahy, obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je autonómnym pojmom, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie si vyžaduje skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Z existencie prieťahov v súdnom konaní môže konajúci súd pri rozhodovaní o náhrade škody v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. vychádzať len v prípade, ak boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní (ak sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní), právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca si vo vzťahu k tomuto predpokladu nespĺnil povinnosť tvrdenia ani povinnosť tvrdenie preukázať. V zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaný vzniesol námietku premičania práva na náhradu škody pri každom uplatnenom nároku žalobcu, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, teda 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. K materiálnej škode uplatnenej žalobcom žalovaný uviedol, že nebola preukázaná existencia škody ani jej výška. Žalobca vyčíslil škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov. Žalobca neuvádza, či ide o skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca ako spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, náklady na jeho prevádzkovanie, správu a údržbu mu vznikli bez ohľadu na tvrdené prieťahy. K výške náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný citoval ustanovenie § 17 ods. 2 a § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. a poukázal na to, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu, spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní, nie je možné vzťahovať na pocity fyzických osôb, ktoré sa na činnosti právnickej osoby zúčastňujú, lebo im ujma priamo nevzniká. Žalobca uvádzaný zánik podnikateľských aktivít a plánov bližšie nekonkretizuje a nepreukazuje, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Je potrebné prihliadať na dobré mravy a na poškodenú osobu. Celkové náklady úverov poskytovaných žalobcom, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov, v niektorých prípadoch predstavujú takmer 100 % ročne zo sumy získanej dlžníkom od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Dlžníci sa zaviazali v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov platiť sankciu vo výške 0,25 % denne, čiže 91,25 % ročne. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, o čom svedčí článok v denníku SME zo 16.07.2012 a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie, o čom svedčí jej list. Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov. Uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej

podnikateľskej aktivite. Aj v prípade porušenia práva žalobcu samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom okresného súdu.

Na pojednávaní dňa 27.06.2013 sa nezúčastnil ani jeden z riadne a včas predvolaných účastníkov. Súd po zistení, že sú splnené podmienky pre vykonanie pojednávania, vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, prihliadajúce na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy s poukazom na § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba Obč. súd. por.). Žalovaný svoju neúčast ospravedlnil, nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Žalobca písomným podaním z 20.06.2013 navrhol prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. d/ a 109 ods. 2 písm. c/ Obč. súd. por. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu, podanej pre porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu, osobitne na zákonného sudcu a na spravodlivý súdny proces uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6NcC/55/2013. Tento návrh žalobcu bol zamietnutý uznesením Okresného súdu Lipt.Mikuláš z 27.06.2013 č. k. 8C/245/2012-50, vyhlásenom na pojednávaní 27.06.2013. Vzhľadom na obsah meritórneho posúdenia veci a zamietnutie nedôvodnej žaloby vo veci samej bolo nehospodárnym odkladať rozhodnutie vo veci samej na dobu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o neprerušení konania. Neúčelným a nehospodárnym bolo rozhodovať v zmysle procesného návrhu žalobcu medzitýmnym rozsudkom o základe prejednáwanej veci a prenechať rozhodnutie o výške žalovaného nároku ďalšiemu rozsudku. Ak by aj žaloba čo do základu bola dôvodná, rozhodnutie o výške plnenia by nevyžadovalo rozsiahle dokazovanie.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol pre neunesenie žalobcovho dôkazného bremena. Novelizáciou Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 519/1991 Zb. bola civilnoprávna zásada materiálnej pravdy nahradená v sporovom konaní zásadou prejednávajúcou, v zmysle ktorej dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno nesú účastníci konania, nie súd. Úlohou súdu je vykonať navrhnuté dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. Občiansky súdny poriadok v § 120 ods. 1 ukladá účastníkom dôkaznú povinnosť ohľadom ich tvrdení. Procesným dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je zamietnutie žaloby. Pre úplnosť súd poznamenáva, že dôkazná povinnosť má dve časti: účastník je povinný najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinný preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi.

V prejednávanej príhode súd v prvom rade skúmal splnenie základného predpokladu uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na súde, ktorým je v zmysle §-u 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v platnom znení predbežné prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného podanej na príslušnom orgáne, ktorým je v súdenom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca tvrdil, že tento zákonný postup dodržal písomnou žiadosťou, potvrdenie o prijatí ktorej žalovaným je založené v spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš o náhrady škody z titulu nesprávneho

úradného postupu v exekučnej veci vedenej voči U. Á.. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uvádza, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené 23.04.2012, žaloba bola súdu doručená 27.09.2012, teda pred uplynutím lehoty 6 mesiacov, určených na predbežné prerokovanie nároku v § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení. Obidve strany sporu súd musí upozorniť na skutočnosť, že v tomto súdnom konaní je žalovaným štát - Slovenská republika - ako nositeľ právnej subjektivity (právnická osoba), menom ktorého koná štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR (§ 21 Obč. zák., § 21 ods. 2 Obč. súd. por.). Žalovaným nie je štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré pri postupe podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. v platnom znení nekoná za štát, ale v rámci vlastných kompetencií zverených mu zákonom koná vo vlastnom mene, na vlastný účet ako samostatná právnická osoba. Preto ak žalobca tvrdí, že potvrdenie o prijatí písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku vystavené žalovaným (t. j. Slovenskou republikou) sa nachádza v súdnom spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš, nejde o prijatie žiadosti orgánom určeným zákonom č. 514/2003 Z. z. v platnom znení na jeho prerokovanie (Ministerstvom spravodlivosti SR). Je potom bez právneho významu tvrdenie žalobcu, že žalovaný do dňa podania žaloby na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku pozitívne nereagoval. Rovnako žalovaný (t. j. Slovenská republika) v písomnom vyjadrení k žalobe uvádza, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené 23.04.2012. Tieto žiadosti však zrejme boli doručené Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré v tomto súdnom konaní koná za štát. Ak boli žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručené žalovanému namiesto toho, aby boli doručené Ministerstvu spravodlivosti SR, potom nárok žalobcu nebol prerokovaný predbežne a žaloba je z hľadiska § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. podaná predčasne. Ak boli tieto žiadosti doručené kompetentnému orgánu Ministerstvu spravodlivosti SR (lebo ani jedna strana sporu dôsledne nerozlišuje postavenie štátu ako účastníka konania, za ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti SR a postavenie Ministerstva spravodlivosti SR ako orgánu kompetentnému na konanie podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z.), potom žalobca neunesol na preukázanie tohto tvrdenia dôkazné bremeno. Žalobca v prvom rade ani netvrdil, kedy sa v súdnom prípade obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR (nie na Slovenskú republiku) s písomnou žiadosťou o predbežné prerokovanie súdneho nároku na náhradu škody, čo bolo obsahom jeho žiadosti, či, akým spôsobom a kedy Ministerstvo spravodlivosti SR reagovalo, či nárok žalobcu na náhradu škody nebol uspokojený, alebo bol uspokojený len čiastočne, alebo mu bolo písomne oznámené, že jeho nárok na náhradu škody uspokojený nebude. Ak sa žalobca obrátil na kompetentný orgán spoločnou žiadosťou, týkajúcou sa viacerých škodových prípadov, aj to mal jasne v žalobe tvrdiť. Rovnako žalobca neoznačil dôkaz, ktorým by preukázal podanie písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v súdnom prípade. Odkaz na iné súdne konanie (spis Okresného súdu Lipt. Mikuláš o náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu v exekučnej veci vedenej voči U. Á.) je bez akéhokoľvek tvrdenia súvislostí súdneho prípadu s označeným súdnym konaním nedostatočné. Navyše, nie je v možnostiach súdu zlustrovať uvedené súdne konanie, pokiaľ nie je označené účastníkmi konania, predmetom konania a najmä spisovou značkou (ktorá žalobcovi ako účastníkovi súdneho konania musí byť známa minimálne z písomného potvrdenia o prijatí žaloby vystaveného súdom). Ak sú účastníkmi uvedeného súdneho konania žalobca a žalovaný, nie p. Á., rovnako súd nemá možnosť lustrácie v niekoľkých stovkách súdnych spisov (v súdnom registri sú uvedení účastníci konaní, nie skutkové tvrdenia). Ak by aj súd vychádzal z toho, že žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe dôsledne nerozlišuje konanie Ministerstva spravodlivosti SR za SR a Ministerstva spravodlivosti SR, a teda prvé žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody boli doručené Ministerstvu spravodlivosti SR 23.04.2012, potom je žaloba z čisto časového hľadiska podaná predčasne. Ustanovenie § 16 ods. 4 označenej právnej úpravy oprávnenému subjektu dáva možnosť obrátiť sa so svojím nárokom na náhradu škody na súd v prípade jeho neuspokojenia alebo čiastočného uspokojenia do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo písomného oznámenia poškodenému, že jeho nárok na náhradu škody nebude uspokojený. Keďže od 23.04.2012 (najskorší možný termín podania písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku) neuplynula do podania žaloby 27.09.2012 zákonná lehota 6 mesiacov, opäť možno prijať záver o jej predčasnom podaní.

Ako právny základ žalovaného nároku žalobca uvádza nesprávny úradný postup Okresného súdu Lipt. Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 13802/2010. Na margo označenia exekučného spisu súd dodáva, že ak žalobcovi nebola zrejme súdna spisová značka exekučného konania (ktorú mohol zistiť pri riadnej súčinnosti so súdnym exekútorom, ktorého sám požiadal o vymoženie svojej pohľadávky), nič mu nebránilo exekučnú vec bližšie identifikovať minimálne menom a sídlom súdneho exekútora a označením povinnej, nevzbudzujúcej pochybnosti o jej totožnosti (na strane 2 žaloby žalobca uvádza jej dátum narodenia 09.03.1976, na strane 7 jej dátum narodenia 09.07.1968). Avšak ako vyplýva z pripojeného spisu tunajšieho okresného

súdu sp. zn. 6Er/1322/2010, vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalobcu bolo doručené uznesenie o zastavení exekúcie, a to dňa 17.03.2011, takže žalobca mal možnosť pri riadnej komunikácii so svojím vtedajším právneným zástupcom spisovú značku súdneho konania zistiť. Žalobca tvrdí, že k povereniu súdneho exekútora došlo dňa 25.02.2011, v omeškaní dlhšom viac ako 8 mesiacov od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 6Er/1322/2010 je preukázané, že ide o exekučnú vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 62, ktorý jej prideliť sp. zn. EX 10802/10. Dňa 25.11.2010 bola tunajšiemu okresnému súdu doručená, čo vyplýva z prezenčnej súdnej pečiatky aj z elektronického potvrdenia prijatia návrhu z 25.11.2010 o 09,36 hod. žiadosť o udelenie poverenia tohto súdneho exekútora v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnej Z. P., B. XX.XX.XXXX pre vymoženie 121,45 € s príslušenstvom na základe návrhu oprávneného z 24.08.2010, ktorý bol k tejto žiadosti pripojený. Ako exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, Bratislava zo 06.07.2010, sp. zn. SR 05409/10, právoplatný 02.08.2010 a vykonateľný 05.08.2010. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou, a.s. Bratislava, IČO: 35 922 761 sp. zn. SR 05409/10 zo 06.07.2010 je preukázané, že žalovaná Z. P. ním bola zaviazaná na zaplatenie sumy 332,09 € a náhrady trov konania 148,07 € na základe návrhu žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava z titulu zmluvy o úvere č. 5371307 z 05.03.2008. Tunajší okresný súd požiadal Stály rozhodcovský súd Slovenskej rozhodcovskej, a.s. Bratislava písomnosťou z 03.12.2010 o predloženie rozhodcovského spisu zn. SR 05409/10. Stály rozhodcovský súd písomnosťou doručenou súdu 18.01.2011 oznámil, že v prílohe tohto listu zasiela na CD nosiči požadované písomnosti. Následne bolo poverenie na vykonanie exekúcie vydané 25.02.2011 a dňa 28.02.2011 bolo exekučné konanie uznesením č. k. 6Er/1322/2010-14, právoplatným 05.05.2011, zastavené v zmysle § 57 ods. 2 a § 58 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, pretože predmetom exekučného titulu je priznané právom nedovolené plnenie. Proti tomuto uzneseniu ani jedna strana exekučného konania nepodalala opravný prostriedok. Postup exekučného súdu pri vydávaní tohto poverenia je potrebné posudzovať podľa §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2011, ktoré ukladá súdu povinnosť do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poveriť exekútora vykonaním exekúcie pod podmienkou, že nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na jej vykonanie alebo exekučného titulu zo zákonom; táto lehota neplatí v prípade exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu, tak 15-dňová lehota na udelenie poverenia sa na tento prípad nevzťahovala. Pri vydávaní poverenia súd postupoval so všetkou opatnosťou, preto požiadal aj Stály rozhodcovský súd o zapožičanie jeho spisu. Po preskúmaní všetkých náležitostí bolo poverenie vydané 25.02.2011, teda po 93 dňoch od doručenia žiadosti na jeho vydanie, nie po 253 dňoch tak, ako uvádza v žalobe žalobca. Aj keď žalobca nepreukázal existenciu prietahov v súdnom konaní ani nečinnosť súdu zákonom vyžadovaným rozhodnutím štátneho orgánu alebo súdu, plniac si povinnosť prevencie, aj vo vzťahu k samotnej žalobe súd prednáša, že žalobca nepreukázal ani výšku tvrdenej majetkovej škody 125 eur. Či už ide o skutočnú škodu, alebo o ušlý zisk (čo nie je zo žaloby zrejme), žalobca nepreukázal vynaloženie čiastky 70 eur na správu a údržbu vymáhanej pohľadávky. Rovnako netvrdil, za ktoré obdobie mali tieto náklady vzniknúť, či ide o odmenu za pracovné výkony zamestnanca, kedy a v akom rozsahu bola dojednaná a kedy bola žalobcom uhradená. Žalobca nepreukázal, za aké obdobie a kedy vznikli náklady na udržiavanie a správu informačného systému vyčíslené sumou 40 eur a na administratívne spracovanie, poštovné, telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním, kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15 eur. V pripojenom exekučnom spise tunajšieho okresného súdu sp. zn. 6Er/1322/2010 sa nenachádza žiaden doklad preukazujúci, že žalobca urgoval alebo kontroloval stav konania na exekučnom súde. Pokiaľ tak robil prostredníctvom súdneho exekútora, rovnako súdu nepredložil o tom žiaden dôkaz; v súdnom exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť súdneho exekútora o oznámenie stavu exekučného konania. V tejto súvislosti musí súd pripomenúť, že žalobca si uplatňuje právo na náhradu majetkovej škody vo výške 125 eur paušálne vo všetkých súdnych konaniach (len v senáte 8C Okresného súdu Lipt. Mikuláš cca 110 vecí) bez ohľadu na tvrdenú dĺžku nečinnosti súdu. Odôvodnenie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcom je len hypotetické. Žalobca nepreukázal, že došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenčii povinného. Ak konaním súdu malo dôjsť u členov riadiacich orgánov žalobcu, resp. majiteľov právnickej osoby k pocitu frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a v rovnosť spoločnosti, ako fyzické osoby sa môžu domáhať ochrany svojich práv zákonom predpísaným spôsobom. Žalobca netvrdil konkrétne, kedy a ktoré jeho plánované podnikateľské aktivity a už vytvorené podnikateľské plány zanikli ani

tento zánik nepreukázal. Žalobca tiež netvrdil a nepreukázal, že došlo k strate zisku z realizovaného obchodu a hospodárskej strate na žalobcu (napr. predložením výpisov z účtovnej evidencie potom, čo by žalobca musel tvrdiť konkrétnu výšku tejto straty a obdobie jej vzniku - aj keď môže ísť o skutočnosti tvoriace predmet žalobcovho obchodného tajomstva, potom záleží od žalobcu, či ich bude naďalej tajiť a vystavuje sa riziku neunesenia dôkazného bremena v konaní o náhradu škody, alebo ich zverejní a splní dôkaznú povinnosť). Napokon žalobca konkrétne netvrdil a nepreukázal ani ovplyvnenie jeho ďalších podnikateľských postupov a jeho neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí. Pre nedostatok skutkových tvrdení, uvedených v žalobe a neúčast' žalobcu na súdnom pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, súd nemohol posúdiť, kedy sa ako poškodený o škodu dozvedel, preto nebolo možné bližšie sa zaoberať žalovaným vznesenou námietkou premlčania. Vzhľadom na ostatné dôvody pre zamietnutie žaloby bolo nadbytočným odročovanie pojednávania a dokazovanie, či k premlčaniu žalovaného nároku došlo, alebo nie.

Ako poukázal vo svojom vyjadrení žalovaný, súd môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahu v súdnom konaní v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. len v prípade ich konštatovania či už vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca ani v tejto časti žaloby nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť a netvrdil ani nepreukázal kedy, ktorý štátny alebo súdny orgán a ktorým rozhodnutím zistil existenciu prieťahov v exekučnom súdnom konaní, keďže rozhodovanie o tejto otázke nepatrí do právomoci súdu I.stupňa.

Záverom možno konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v celom rozsahu. Napriek obsiahlosti žaloby netvrdil a ani nepreukázal základné atribúty zodpovednostného právneho vzťahu, ktorými sú zavinené protiprávne konanie (žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup Okresného súdu Lipt. Mikuláš v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 13802/10 súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Bratislava, Záhradnícka 62 voči povinnej Z. P., B.. XX.XX.XXXX, pre vymoženie 121,45 € s príslušenstvom), vznik škody (vzhľadom na neexistenciu zavineného protiprávneho konania bolo nadbytočným ďalej vznik škody dokazovať, opäť však možno poukázať na nedostatok skutkových tvrdení a neoznačenie príslušných dôkazov), ani príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a zavineným protiprávnym konaním.

Rozhodnutie o náhrade trov konania je založené na § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešný žalovaný síce v písomnom vyjadrení z 18.06.2013 podal návrh na prisúdenie náhrady vzniknutých trov, avšak tieto v zákonnej lehote nevyčíslil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.